

11
listopad
2013

Košířský farní list

listopad

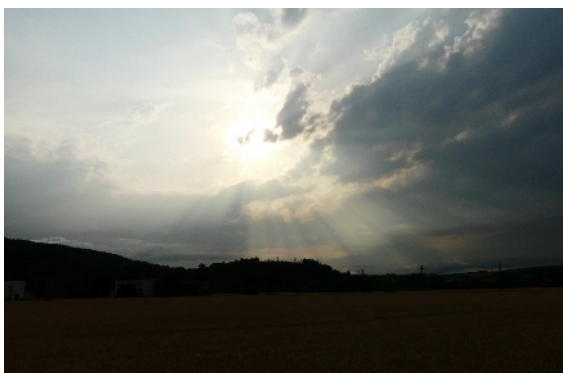

SLÁVA

Můžeme stále pozorovat výsledky nejrůznějších sociologických výzkumů. Jeden z nich se zaměřil na stupeň štěstí obyvatel jednotlivých zemí světa. Na prvním místě se jako nejšťastnější objevili Dánové. Češi se umístili na 39. příčce. Štěstí občanů jednotlivých zemí se hodnotilo podle několika měřítek: např. podle hrubého domácího produktu, míry korupce, ale také podle zajímavého kritéria, kterým je přítomnost blízké osoby.

Pokud bychom toto poslední měřítko vztáhli na nás křesťany obyvatele obce Boží, máme důvod se považovat za nejšťastnější lidi této planety, protože tím nejbližším blízkým je pro nás vtělený Bůh v Ježíši Kristu.

I když jej zatím nevidíme, je přítomen v našem srdci. Žijeme v Něm a s Ním. Jeho přítomnost je nejpodstatnějším důvodem naší radosti, jak to připomíná svatý apoštol Pavel: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Fil 4,4).

Základem každé slávy je přítomnost určitého dobra. Jeho prožitek je spojen s radostí. Dobro má různé podoby jako slunce, které vysílá nejrůznější paprsky. V celém díle stvoření je plejáda dober. Začátek Písma svatého ve zprávě o stvoření vypovídá o Bohu, který vidí, co stvořil a hodnotí to jako dobro: „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré“. (Gen 1,31) Určitým potvrzením této skutečnosti jsou slova 19. žalmu: „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ Celý vesmír, příroda, každý tvor a každý člověk je dobrem od Boha. Také všechny hodnotné výtvořky a výkony člověka jsou dobra, která

mají svůj poslední základ v Bohu a zrcadlí jeho slávu. On sám je neviditelný. Člověk ho poznává teprve z projevů navenek. Tyto projevy vyvolávají v jeho mysli obdiv a vzbuzují dojem o Boží vznešenosti. Tato velebnost se projevuje zpřítomněním jeho slávy, hebr. *kabód*. Člověk uznává velikost Boží a klaní se mu.

O slávě Boží svědčí v bohaté míře Starý i Nový zákon. Sláva Boží provází působení Mojžíše na cestě Božího lidu do zaslíbené země zvláště na hoře Sinaji. Později při svěcení Šalamounova chrámu, ve vidění proroka Ezechiela. O slávě Boží se zmiňuje i prorok Izaiáš v líčení budoucích událostí spojených s příchodem Mesiáše. Člověk je na mnoho místech Písma vybízen, aby uznával slávu, kterou Bůh má.

Jan v prologu svého evangelia mluví o slávě Ježíšově: „Viděli jsme jeho slávu, jakou má jenom jednorozený Syn od Otce, plný milosti a pravdy“ (Jan 1,14). Tato sláva vtěleného Slova se však neprojevovala smyslově jako ve Starém zákoně. Je to sláva, jaká mu patří jako synu Božímu, který je „odlesk slávy a výraz Boží podstaty“ (Žid 1,3; srv. Fil 2,6, „způsobem bytí byl rovný Bohu“). Přijatým tělem je zahalena a jen vírou ji poznáváme.

Evangelista Lukáš mluví o slávě, která se ukázala při jeho narození: „Anděl Páně stanul

u pastýřů a jasnost Boží je obklopila“ a zpěv andělů: „Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle“ (2,9. 14), avšak tato sláva nebyla dostupná smyslům na samotném Kristu, ale jen naznačovala jeho původ od Boha a že patří Jemu. Podobně i volání při slavném vstupu do Jerusalema: „Požehnaný, jenž přichází jako král ve jménu Páně; pokoj na nebi a sláva na výsostech“ (Lk 19,38). Je patrnější při proměnění Páně, při němž „se jeho tvář skvěla jako slunce a jeho šat zbělel jako světlo“ (Mk 17,2). A „světlý oblak je zastínil, a hle, z oblaku se ozval hlas: Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení. Toho poslouchejte“ (Mt 17,2. 5). Vše zde připomíná projev Boží slávy na Sinaji. Během jeho života na jeho slávu upozorňují zázraky, které vykonal: „Tím učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něj uvěřili“ (Jan 2,11). Podobně řekl Martě před vzkříšením Lazara: „Neřekl jsem ti, budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží? (11,40)“. Již v Ex 16,7 se píše, že zázraky se projevuje Boží sláva. Vlastní sláva pozemského Krista je teprve v budoucnosti. Utrpení, kříž a zmrtvýchvstání jsou její mezníky, ovšem jen pro věřící. V tom smyslu mluví Ježíš o své slávě v řeči u Jana: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka“ (12,23), „Otče, oslav své jméno. A zazněl hlas s nebe; Oslavil jsem (zázraky) a ještě oslavím (v.28)“ (smrtí a vzkříšením), „Otče přišla hodina; oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe“. „Já jsem tě oslavil na zemi, dokonáním díla, které jsi mi dal, abych je učinil. A nyní oslav ty mne, Otče, u sebe slávou, kterou jsem měl u tebe dříve nežli byl svět“ (17,1. 4; srv. 7,39; 12,16). Potom již následuje jeho nebeská sláva zahalená již ve slovech synů Zebedeových: „Dej nám, abychom ve tvé slávě seděli jeden po pravici a druhý po levici“ (Mk 10,27). Je patrnější ve vyznání Štěpána: „On pohleděl k nebi a uviděl slávu Boží a Ježíše, jak stojí na pravici Boží“ (Sk 7, 55).

Viditelné zjevení své slávy Kristus předpověděl lidem pro svůj druhý příchod, který bude „ve slávě Otce se svatými anděly“ (Lk 8,8).

Sláva Boží, kterou jsme poznali, kontrastuje se světskou slávou přirovnávanou k polní trávě.

Někdy se mluví o marné slávě jako o něčem laciném a prázdném. Potlesk davu, který nerozliší faleš od skutečné kvality, úspěch rétorů, kteří vynikají v demagogických postupech, obliba idolů, které nadbíhají pokleslému vkusu – takový je obraz světské slávy. Pokud člověk oslavuje jenom sám sebe a odmítá hledat pravdivé hodnoty, upadne do těchto bažin degenerovaného ducha.

Člověk je však stvořen, aby měl podíl na skutečné slávě, která pochází od Stvořitele. Je velký rozdíl mezi slávou Starého a Nového zákona, jak ukazuje sv. Pavel v 2 Kor 3, 7-11. I služba starozákonní byla slavná, jak se ukázalo vnější slávou, která doprovázela její prohlášení na Sinaji. Sláva se ukázala i na obličejí Mojžíše. To však byla sláva přechodná a s ní celý Zákon, protože byl jen přípravou a tedy určen k zániku. Byl jen vrytý literami do kamene. Oč slavnější je služba Nového zákona, který vede ke spravedlnosti a životu věčnému! Je trvalá, protože Duchem je vryta do srdcí věřících. Proto i k šíření evangelia nese na sobě pečeť slávy. A má ji i povolání ke křesťanství : „Je-li však i naše evangelium zakryto, pro ty je zakryto, kteří hynou; v těch bůh tohoto světa zaslepil mysl, aby jim nezářilo osvětlení evangelia Kristovy slávy, jenž je obraz Boží“. „K tomu také povolal vás skrze naše evangelium, abyste dosáhli slávy našeho Pána Ježíše Krista“ (2 Tes 2,14; 1 Tes 2,12). Tato sláva je zatím zde na zemi v očekávání: „Až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete ve slávě“ (Kol 3,4). Budoucí sláva není spojována s nějakým zlatým věkem lidstva, s žádnou pozemskou podobou ráje, ale má přesažený eschatologický ráz: „Naše vlast je v nebesích, odkud také očekáváme Spasitele, Pána našeho Ježíše Krista, který přetvoří naše ubohé tělo, aby mělo podobu jeho těla oslaveného a to podle moci, kterou si může všechno podrobit“(Fil 3,21). K němu přispěje i sláva tvorstva: „...i samo tvorstvo bude osvobozeno od poroby porušení ve svobodu slávy Božích synů“ (Řím 8,20).

Pro žijící na zemi je tato sláva teprve v naději a skrytá v utrpení, neboť k spoluúčasti s Kristem na slávě máme dojít podobně jako On: „Jsme-li však dětmi, tedy i dědici, dědici Boží a spoludědici Kristovi, spolu s ním trpíme, abychom s ním i byli i oslaveni. Mám totiž za to, že utrpení tohoto času nejsou nic ve srovnání s budoucí slávou, která se má na nás zjevit“(Řím 8,17).

Měsíc listopad nám intenzivně připomíná a přibližuje společenství těch, kteří nám vzkazují: „Co jsme my, budete i vy.“ Zvou nás do slávy Boží, kde mnozí již jsou a jiní ještě nejsou, ale určitě budou, až se očistí a dozrají k této plnosti.

Proto už zde na zemi žijme tak, jak nás k tomu pobízí sv. Pavel: „ať jíte nebo pijete, nebo cokoli jiného konáte, všechno činite ke slávě Boží“ (1 Kor 10,31).

P.L.

1.	pátek	Slavnost VŠECH SVATÝCH – doporučený svátek
2.	sobota	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3.	NEDĚLE	31. neděle v mezidobí
4.	pondělí	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
9.	sobota	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10.	NEDĚLE	32. neděle v mezidobí
11.	pondělí	Památka sv. Martina, biskupa
12.	úterý	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13.	středa	Památka sv. Anežky České, panny
15.	pátek	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
16.	sobota	Sv. Markéty Skotské Sv. Gertrudy, panny
17.	NEDĚLE	33. neděle v mezidobí
18.	pondělí	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21.	čtvrtek	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22.	pátek	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23.	sobota	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka Sv. Kolumbána, opata
24.	NEDĚLE	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
25.	pondělí	Sv. Kateřiny alexandrijské, panny a mučednice
30.	sobota	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Oznámení

Odpustky pro duše v očistci:

V pátek 1. 11. odpoledne a v sobotu 2.11. po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. 11. je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Adventní rekolekce

V sobotu 30.11. se bude konat adventní rekolekce. Program bude jako obvykle:

V 15 hod. první promluva, poté sv. zpověď a v 17,30 mše sv. s druhou rekolekční promluvou. Rekolekci povede jezuita P. Ladislav Nosek, S.J.

Mše sv. 2.listopadu

V sobotu 2. listopadu bude mimořádně mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice v 17,30 hod. po společném procesí na Malostranských hřbitov, kde se v 17.00 hod. pomodlíme u hrobů strahovských opatů a bratří.

Sbírka na opravy kostelů

V neděli 3. listopadu se uskuteční sbírka určená na opravy košířských kostelů.

Schůze farní rady

Schůze farní rady bude v pátek 8. listopadu po večerních bohoslužbách v domečku.

Biblická katecheze

Další biblická katecheze bude v sobotu 16. listopadu ve farním sále u sv. Jana Nep.

Podzimní vycházka

Pravidelná podzimní vycházka se uskuteční 17.11.2013. Cílem bude prohlídka kostela sv. Jana a Pavla v Krtni. Sraz ve 14,30 na stanici metra B - LUKA.

Přednáška PhDr. Josefa Vaška

V sobotu 23. 11. se po skončení bohoslužeb v 18.15 hod. uskuteční přednáška PhDr. Josefa Vaška: „Od Jagelonců po dnešek – vývoj česko – litevských vztahů“.

Mikulášská besídka

Mikulášská besídka bude v neděli 8.12. v 16.00 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep.

Úmysly Apoštolátu modlitby na listopad

- 1. Za kněze prožívající těžkosti**, aby na své cestě věrnosti nacházeli posilu, ve svých pochybnostech povzbuzení a ve svém utrpení útěchu. (*Úmysl všeobecný.*)
- 2. Za církve v Latinské Americe**, jež jsou plodem misí z Evropy, aby vysílaly misionáře ostatním církvím. (*Úmysl misijní*)
- 3. Aby křesťané upřímně hledali cestu k jednotě** a usilovali o její dosažení. (*Úmysl našich biskupů.*)

INFORMACE Z FARNÍ RADY konané 11.10.2013

- 1. V kostele Nejsvětější Trojice** byly vyměněny boční (nejvíce používané) dveře. Tato akce obnášela investici ve výši cca 23.000,- Kč. Byla odvedena dobrá řemeslná práce. Děkuji všem, kdo přispěli finančně i těm, kdo celou akci zajišťovali.
- 2. Další drobné opravy**, které nás čekají: Výměna skel a údržba rámců v sakristii a kuchyňce u sv. Jana, údržba kovových rámců oken ve farním sále u sv. Jana a dodělání stropu kuchyňky u sv. Jana.
- 3. Vítek Bobysud** zorganizuje a zajistí obvyklou podzimní vycházku, tentokrát do kostela sv. Jana a Pavla v Krtni.
- 4. V současné době** pracujeme na podání žádosti o grant na výměnu luxferů nad hl. vstupem do sv. Jana. Tato akce bude stát 400.000,- Budeme žádat o granty. Tak doufám, že budeme úspěšní, nicméně si dovoluji upozornit na skutečnost, že min. 100.000,- musíme mít. Připomínám sbírku, která proběhne začátkem listopadu.
- 5. Farní rada** vyslovila souhlas s možností pronájmu části pozemku u domečku kostela nejsv. Trojice Správě pražských hřbitovů.

V. Bobysud, předseda Farní rady

Papež svěřil 13.10.2013 lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské

Ve výroční den posledního zjevení Matky Boží ve Fatimě svěřil Petrův nástupce papež František před více než 100 tisíci věřících celé lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské. Na Svatopetrském náměstí po dopolední liturgii pronesl před soškou Panny Marie tuto zásvětnou modlitbu:

*„Blahoslavená Panno Maria Fatimská
S novou vděčností za tvoji mateřskou účast
spojujeme svůj hlas s hlasem všech pokolení,
která tě blahoslaví.*

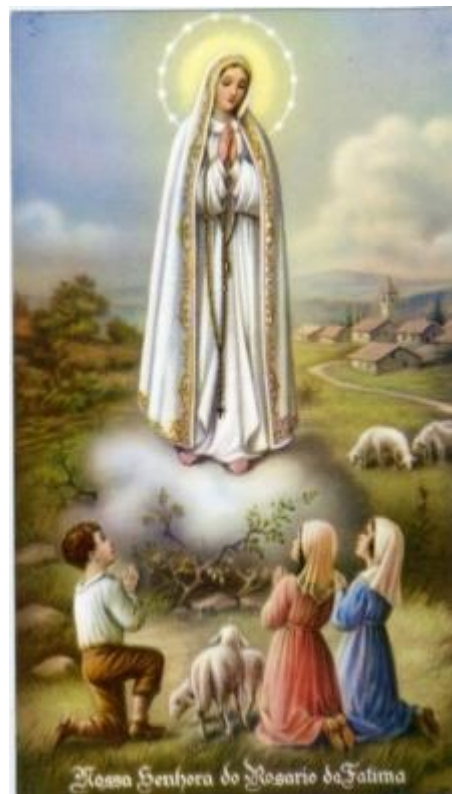
*Oslavujeme v tobě veliké skutky Boha,
který se nikdy neunaví sklánět se milosrdně
k lidstvu, souženému zlem a zraněnému hříchem,
aby jej uzdravil a zachránil.*

*Přijmi s mateřskou laskavostí
úkon zasvěcení, který dnes s důvěrou konáme,
před touto nám tak drahou soškou.*

*Jsme si jisti, že každý z nás je v tvých očích cenný
a že ti nic není cizího z toho, co je v našich srdcích.
Necháváme se dosáhnout tvým něžným pohledem
a dostává se nám útěšného pohlazení tvého úsměvu.*

*Střež náš život ve svých rukou:
požehnej a posil každou touhu po dobru;
oživuj a syť víru;
podporuj a osvěćuj naději;
vzbuzuj a vdechuj lásku;
ved' nás všechny cestou svatosti.*

*Nauč nás své přednostní lásce
vůči maličkým a chudým,
vyloučeným a trpícím,
vůči hříšníkům a zbloudilým srdcím:
všechny shromáždí pod svoji ochranu
a všechny přived' ke svému milovanému Synu Ježíši, našemu
Pánu.“*

Překlad P. Milan Glaser, S.J., Radio Vaticana

Sestry karmelitky sv. Terezie

Karmel v Praze

Když se v českých zemích řekne „karmelitán“ a „karmelitka“, vybaví se nám spisy Terezie od Ježíše (z Ávily), Jana od Kříže, Terezie od Dítěte Ježíše (z Lisieux), Edity Steinové, známých karmelitánských světců a spisovatelů. Jejich knihy nám v posledních dvou desetiletích představilo známé Karmelitánské nakladatelství, které založili a spravují **obutí karmelitáni** (tzv. původní observance, tady v Praze sídlí v Liboci). **Bosí karmelitáni** jsou karmelitáni, kteří přijali za svou reformu řádu, jež pochází od španělské mystičky sv. Terezie od Ježíše. Bosí karmelitáni, kteří do Čech přišli s bitvou na Bílé hoře, mají svou komunitu v klášteře u Pražského Jezulátka na Malé Straně a ve Slaném. Už od 17. století v Praze žijí i **bosé karmelitky**, původně na Malé Straně, blízko Karlova mostu (sv. Josef), dnes na Hradčanech při kostele sv. Benedikta. Jejich první komunitu sem přišla založit z klášteře v italském Terni ctihodná Marie Elekta Ježíšova.

Po zhroutilí komunistického režimu v Československu u nás začaly působit také dvě kongregace

sester karmelitek, které patří ke spiritualitě bosého Karmelu. Od tradičních bosých karmelitek se liší tím, že vedle kontemplativní modlitby rozvíjí také apoštolát. Jedna z těchto řeholních rodin byla založena v Polsku a její sestry vídávame pracovat v chrámu Pražského Jezulátka, jmenují se **karmelitky Dítěte Ježíše** a jejich klášter je na Zbraslavi.

Druhá kongregace se celým jménem, tak jak je užívané v Itálii (kde existuje několik řeholních rodin s podobným jménem), jmenují **sestry karmelitky sv. Terezie z Florencie**. Přídomek „z Florencie“ tu ale neoznačuje novou světici, jen připomíná toskánský původ této řeholní rodiny. Sestry se inspiřují životním příkladem španělské mystičky svaté Terezie od Ježíše a vlastní zakladatelky. Založila je v 19. století jedna toskánská dívka, blahoslavená Terezie Marie od Kříže, která se nejprve rozhodla poustevničit ve vlastní vesnici a pak se z ní postupně stala karmelitka a misionářka s velkou láskou k eucharistické adoraci a tajemství kříže.

Aby to však nebylo tak jednoduché, je dobré vědět, že každý karmelitánský klášter má svého patrona. Proto také spíš než jako sestry karmelitky sv. Terezie nás v Praze lidé znají podle jména našeho domu, jako **Karmel Edith Steinové**.

Všechny nás spojuje touha vlastním životem svědčit ve stopách proroka Eliáše, že „živ je Hospodin, před jehož tváří stojím!“ a povzbuzovat druhé na cestě modlitby, k setkání s Bohem uprostřed současného světa.

Sestry karmelitky v Košířích

Protože naše „odřůda“ sester karmelitek sv. Terezie smí a má pracovat s lidmi, bydlí v našem domě vedle sester také třináct univerzitních studentek a vůbec rády hostíme různé skupiny a aktivity, které

mají podpořit chuť prohloubit vlastní křesťanský život a život modlitby. Hodně se věnujeme zejména vysokoškolským studentům, pro které pořádáme různá duchovní a kulturní setkání a vůbec se jim snažíme nabídnout lidsky zdravé zázemí během oněch velmi důležitých let života, kdy se rozhodují o dalším směřování. Spolupracujeme s akademickou farností u Nejsv. Salvátora, kde nabízíme exercicie a rekolekce a také možnost individuálního duchovního doprovázení. Vedle toho se spolu s dalšími Pražany staráme o to, aby naše katedrála zůstávala i prostorem modlitby, takže se účastníme pravidelné celodenní páteční adorace v tamější eucharistické kapli. Některé sestry dochází

jako dobrovolnice do vinařického vězení, sestra Roberta připravuje k prvnímu přijímání a k biřmování děti italských rodin, které působí v Praze. Pravidelně také dojíždíme do jednoho moravského městečka, do Luké nedaleko Bouzova, kde bychom v budoucnu rády založily ještě jednu komunitu. Zatím tam pracujeme s místními dětmi a čekáme, až budeme mít dostatečný počet sester k založení další komunity.

Pár pozvání

Přestože pracujeme převážně se studenty, u nás na košířském Karmelu je samozřejmě vítaný každý. Kromě pravidelné mše sv. (dvakrát týdně, v pondělí a ve středu večer) pořádáme leccos, od cyklu četby z klasiků duchovní literatury (letos je na řadě spis *Temná noc* Jana od Kříže), po pečení kaštanů na naší zahradě a hudební a literární podvečery. Podrobnější program se dá najít na stránkách našeho Karmelu (www.cestanahoru.org). V téhle chvíli vás však opravdu velmi srdečně zveme právě na ty pečené (a nejen!) kaštiny, a to v pondělí 4. listopadu od 19h. A také svěřujeme do modliteb naši novou českou **sestru Irenu**, která 19. října složila v našem florentském klášteře své první řeholní sliby. Kež podobně jako ona všichni rosteme v důvěře v Boha, který do našich životů vkládá nesmírné dary a kež jako pro Irenu, která si přeje odevzdat svůj život plně Bohu, i pro nás je Bůh naší radostí.

s. Denisa

Sv. Kolumbán, opat – památka 23. listopadu

Sv. Kolumbán (nazývaný také Kolumbán mladší) se narodil kolem r. 540 v hrabství Leinster v Irsku. Byl jediným synem bohatých rodičů. Při kázání jednoho poustevníka uslyšel volání Boží, vstoupil do kláštera Cluam-Inis v Ulsteru. Odtud přešel do kláštera Bangoru, vedeného svatým Comgall. Tam působil skoro 30 roků jako učitel. Opat Comgall, známý svou přísností, ho velmi ovlivnil.

Bude dobré si připomenout, že křesťanství v Irsku pevně zakořenilo v pátém století v důsledku působení sv. Patrika. Pro Irsko byl typický mnišský charakter veškerého církevního života. Církevní organizace byl spjata s četnými kláštery, jejichž zakladatelé byli velmi často světci. Odpovědnými vůdci irské církve byli opati, nikoli biskupové, kteří vykonávali pouze svátostné funkce. Irští mniši se vydávali jako misionáři na evropský kontinent, do francké říše, do Itálie i do Panonie.

Opat Comgall dovolil Kolumbánovi, po vysvěcení na kněze, aby se skupinou dvanácti mnichů odplul na evropskou pevninu. V důsledku dobré pověsti Irů i Kolumbánovy osobnosti byl začátek provázen úspěchem. Po přistání v Normandii mu král austrasijské části francké říše dovolil, aby se usadil v Annegray na okraji Vogéz v Alsasku. Když se tento klášter po příchodu místních mužů rychle rozrostl, založil další v nedalekém Luxeuil kolem r. 590. Třetí klášter založil - opět blízko - ve Fontaines. V Luxeuil strávil Kolumbán skoro dvacet let.

Ve všech třech klášterech se žilo podle řehole založené na naprosté poslušnosti, mlčení, půstu, zdrženlivosti; porušení řádu se tvrdě trestalo. Rozdíl ve způsobu života i povahové rozdíly vedly ke sporům. Irové nebyli z domova zvyklí přiznávat biskupovi disciplinární právo. Ale Kolumbán nebyl muž, který by se dal odvrátit od vytčené cesty. Dopisy, jež psal na obhajobu své věci papežovi, patří k důležitým svědectvím západní církevní historie raného středověku.

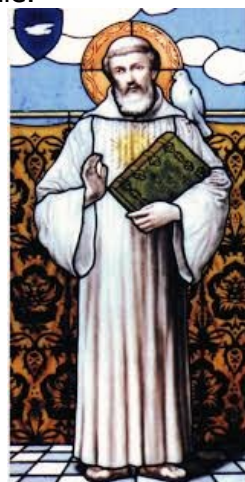
Když pak začal poukazovat i na nešvary krále Theodoricha, vypověděl tento král Kolumbána i jeho průvodce ze země. Z přístavu Nantes se jim ale podařilo se vrátit. Šli do Met a král Theudebert je poslal provádět misie v oblasti horního Rýna. K prvnímu setkání s pohanstvím došlo při Curyšském jezeře. Přišli tam právě o pohanské náboženské slavnosti, Kolumbán se rozhněval, naházal bůžky do vody a zničil pohanskou svatyni; jen útekem se zachránili před zuřivostí domorodců. Pobyt na Bodamském jezeře trval sice o něco déle, ale bez úspěchu. Domorodci pod záminkou, že Irové ohrožují jejich lovecká práva, donutili úřady, aby Kolumbána a jeho druhy vypověděly. Jediný, kdo tam zůstal, byl mnich Gallus, který se brzy naučil nářečí tohoto kraje a působil v blízkosti Bodamského jezera (klášter Sankt Gallen) až do smrti.

Kolumbán a jeho druhové překročili Alpy a byli přátelsky přijati lombardským králem Agilulfem, jenž o nich slyšel od svých franckých příbuzných. S jeho svolením se Kolumbán usadil v Bobbiu, kde založil klášter u polorozbořené baziliky. Tam strávil zbytek života, 23. listopadu 615 zemřel a je tam i pohřben.

Svatostí svého života a svou řeholí, která ještě dlouho po jeho smrti měla velký vliv i v dalekých končinách křesťanského světa, vstoupil Kolumbán do církevní historie. Za svého života založil četné kláštery, po jeho odchodu pokračovali v jeho činnosti žáci; jejich působení připravillo přijetí mírnější řehole svatého Benedikta.

Papež Benedikt XVI měl dne 11. června 2008 při geneální audienci promluvu, z níž připomínáme. „Poselství svatého Kolumbána spočívá v silném důrazu na obrácení a odstupu od pozemských dober s ohledem na věčné dědictví. Svým asketickým životem a nekompromisním jednáním tváří v tvář korupci mocných, připomíná přísnou postavu svatého Jana Křtitele. Jeho strohost však nebyla nikdy samoučelná. Byla nástrojem svobodného otevření se lásce k Bohu, odpovědí celého bytí na dary obdržené od Něho a opětovným vytvořením obrazu Božího v sobě. Zároveň kultivoval půdu a obnovoval lidskou společnost. Cituji z jeho *Pokynů*: „Pokud člověk užívá správně ony schopnosti, které Bůh udělil jeho duši, pak bude Bohu podoben. Pamatujme, že mu musíme vrátit všechny ty dary, které si u nás uložil, když jsme byli v počátečním stavu. Svými příkázáními nás naučil jak. Prvním z nich je milovat Pána celým srdcem, protože nás miloval jako první již od počátku, ještě dříve než jsme na tento svět přišli.“ (srov. *Pokyny XI*).“ <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=9661>

Podle J. Heyduka: *Svatí církevního roku, internetu (Helligenlexikon, Santiebeati) a RadioVaticana.* MP

OKÉNKO VÍRY

SEDMÉ PŘIKÁZÁNÍ: NEPOKRADEŠ

503. Co sedmé přikázání vyhlašuje?

Vyhlašuje všeobecné určení, rozdělení a soukromé vlastnictví dober, respektování osob a jejich majetku a neporušenosti stvoření. Církev nachází v tomto přikázání základy svého sociálního učení, jež zahrnuje správné jednání v ekonomické činnosti a ve společenském a politickém životě, právo i povinnost pracovat, spravedlnost a solidaritu mezi národy a lásku k chudým.

504. Za jakých podmínek existuje právo na soukromé vlastnictví?

Právo na soukromé vlastnictví existuje za předpokladu, že majetek byl získán nebo přijat spravedlivým způsobem a že prvotní zůstává všeobecné určení pozemských statků k uspokojení základních potřeb všech lidí.

505. Jaký je cíl soukromého vlastnictví?

Cílem soukromého vlastnictví je zaručit svobodu a důstojnost jednotlivých osob tím, že jim pomáhá uspokojit jejich základní potřeby, potřeby těch za které nesou odpovědnost, a také potřeby těch, kteří žijí v nouzi.

506. Co sedmé přikázání nařizuje?

Sedmé přikázání nařizuje respektovat majetek druhých uplatňováním spravedlnosti a lásky, mírnosti a solidarity. Zvláště vyžaduje: *dodržovat učiněné sliby a uzavřené smlouvy; napravit spáchanou nespravedlnost* a navrátit neprávem nabytý majetek; respektovat *neporušenost* (integritu) stvoření rozumným a umírněným užíváním nerostných, rostlinných a živočišných zdrojů, které jsou ve světě, se zvláštní pozorností vůči ohroženým druhům.

507. Jak se má člověk chovat ke zvířatům?

Člověk se má ke zvířatům jakožto Božím tvorům chovat laskavě a má se vyhýbat jak přehnané lásce k nim, tak bezohlednému využívání, především k vědeckým pokusům, které překračují rozumové meze a při kterých zvířata zbytečně trpí.

508. Co sedmé přikázání zakazuje?

Sedmé přikázání zakazuje především krádež, která je uchvácením cizího majetku proti rozumné vůli vlastníka. To se rovněž děje vyplácením nespravedlivé mzdy; spekulováním s hodnotou majetku kvůli zisku ke škodě druhých; falšování šeků nebo faktur. Dále zakazuje páchat daňové nebo obchodní podvody a vědomě poškozovat soukromé nebo veřejné vlastnictví. Zakazuje také lichvářství, korupci, soukromé zneužívání veřejného majetku, z vlastní viny špatně provedenou práci a plýtvání.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle 9.00 sv. Jan Nepomucký

11.00 Nejsvětější Trojice

pondělí 7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce

středa 17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)

čtvrtek 17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval
a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)

pátek 17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)

sobota 17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné